

Zas v kouři cigaret a dům je uzavřený
Tam v rohu pokoje spatřím Bódlérů tvář
Sklenice absinth mě sladkou vůní svádí
A vyzdvihne mě ke hvězdám
Byron a Shelley už v těch jménech co si tušíš
ztracené generace prokletých básníků
Pod tíhou osudu se jejich křídla lámou
V komické ironii dnů

Na trůně sedí zas Thomas Tourquemada
Ty jeho vize mě plní údivem
A jak to chodí on na svět přišel slepý
Přesto jej spatřil hořet nukleárním chaosem
Bolest i vášeň to všechno v jedno žáru
Milostná symphonie kterou Paganini hrál
Upír a rebel co se v tónech hudby vrací
Na rubáš zítřka zapomněl

Pod tíhou osudů se lámou
Ztracená jména na rakvích
Pod tíhou historie stárnou
V komické utopii dní

Krajiny pekla obraz Hieronima Bushe
A ruce v okovech pana Markýze de Sade
Prokletý Zodiac a touha která svádí
A co jim nedá nikdy spát
Tak pravil Nitzche i Arthur Shoppenhauer
Zrozen buď nad člověk co božským touhám všem
Kazatel smrti nový Kolumbus se vrací
A sladký absinth

Pod tíhou osudů se lámou
Ztracená jména na rakvích
Pod tíhou historie stárnou
V komické utopii dní

Pod tíhou osudů se lámou
Ztracená jména